

γάνοντας τὸ πέπτο | τῆς βασιλείας κατὰ τὴν τάξιν μείνου νέτα γρόσα
 τριάντα, ν(ούμερο) γ(ρόσια) 30, | τὰ δόπια τριάντα γρόσα ὅποὺ τὰ μέ-
 οη ἐκάμασιν ταιριασμὸ στὸ παζάρι ἀναμεταξύν τοις ἔλαβεν ὁ ἄνωθε |
 ὑνδαίσιμος προεστώς παρρησίᾳ μας ἐμοῦ τοῦ γράφοντος καντζελλαρίου
 καὶ τῶν ὑπογραφόντων | ἀφέντω μαρτύρω σωστὰ καὶ μετρητὰ ὑπὸ χειρὸς
 τοῦ κιουροῦ τος τῶν ἀγοραστάδων Γιάκουμου | Πετούλη, ὅποῖς Γιάκου-
 μος Πετούλης ἐδῶ παρὼν λέγει πὼς ἦτον τὰ δεκαπέντε γρόσα τῆς | δυ-
 ατέρας του τῆς Παρασκευῆς καὶ τ' ἄλλα δεκαπέντε τοῦ τούντου τοῦ
 Γιώργη. Ὁδεν ἔστοντας | πληρωμένος ὁ ἀξιασμὸς τῆς ἄνωθεν καυκάρας
 σωστὸς ἀπὲ τὰ δύο ἄνωθεν ἀδέλφια ποὺ | τὴν ἐγοράσασιν ἀπεξενᾶται
 τῷρι διὰ πάντα ἀπὲ αὐτὴ καὶ ἀπὲ πάσης αὐτῆς δικιαίωμα | τὸ ἄνωθεν
 μοναστήρι τῆς Κυρίας Καπέλλας καὶ τὴν παραδίνει στὴν δεσποτεία τῶν
 ἀγοραστῶν καὶ ἔξουσίαν τος ὡς εύρισκνεται νὰ τὴν πολιτευδοῦ καὶ νὰ
 τὴν πράξουν ὡς | δέλ(ου), βούλουνται, πουλήσου, χαρίσου καὶ τὰ ἔξης
 ὡς ἀγοράν τος ξεπληρωμένη ὑποσχόμενο | τὸ τίμιο μοναστήριο στὴν
 συνηδισμένη διαφέντευσιν τῶν ἀγοραστῶν καὶ κληρονόμω τος | στὴν
 κάδεν νόμιμοι μην ἐνόχλησιν ποὺ νὰ τὸς τύχῃ πινομὴ τῆς παρούσης τος
 ἀγορᾶς. | Τόσον ἐπράξασιν τὰ εἰρηδέντα μέρη στερχτὰ καὶ ἀνεπαμένα
 διὰ νὰ μείνῃ στέρεο | εἰς τὸ ἔξης εἰς δ, τι περιέχει βεβαιώνοντάς το ὁ
 αἰνδέσιμος ἀφ(έντης) προεστώς μὲ τὴν τιμία | τος ὑπογραφὴ καὶ ἐπὶ
 ἀξιοπίστους μαρτύρους εἰς ἀσφάλεια.

— ἐγώ Πατέρας Ἰγνατίος Λιχτλε πάροντας προεστώς | βεβαιώνω ὡς ἄνω-
 θεν.

— Ντόν Αντονίς Γουλιελμάκης μαρτίρο ὃς ανοδεν.

— Φίλιππος Γριμάλδης μαρτηρῶ ὡς ἄνωθεν.

— Ιοανίς μαρονιτης ος κολητερᾶν(ος) στεργι και βεβεόνι | δια χηρ(ος)
 ἐμού γεοργίου μελισινου.

Παντελεος σουμμαριπας Καντζελαριος | εγράψα και επογραψα.

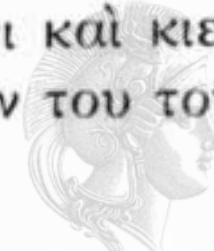
84

Μισιάρικο παντοτινό

1755, [7] Μαΐου

Ἐτος Κυρίου 1755, Μαγίου [7], Ἀξία.

Παντοτινὴ κουντουβερνία κάνει σήμερον ἡ κιερα-Φιλίππα δυγά-
 τηρ μισὲρ Κωσταντῆ Γιερακάρη μὲ τὸν | Νικόλα Σέργη ποτὲ Ίω(άννη),
 τὰ δόπια μέρη συμπιβασμένα ἐδῶ παρὼν ταιριοῦσιν ὡς γράφομεν.
 Ὁδεν | δίνει τὸ ἀμπέλι τὸ γονικόν της ἡ κιερα-Φιλίππα πόχει καὶ τῆς
 εύρισκνεται στὸ Ἀγιερσανὶ στὸν Ἀγιον [Ιωσὴφ] στὸ | Κολώνι καὶ κιε-
 ρα-Φιλίππας Ίω(άννη) Μπάφου ὡς εύρισκνεται μὲ πατητήριν του τοῦ

ἄνωθεν γιεωργοῦ Νικόλα ὁποῖος | τῆς ἔδωσεν διὰ τὸ παντίκι γρόσια ὀχτὼ καὶ ἀνγγαλὰ προσωπικῶς ἔδω ὁ κύρ Νικόλας μὲν ὡς ἐφανέρωσεν τὴν τιμὴν | τοῦ τεταρτίου νέτα γρόσα δέκα βαλμένος ἀπ’τὰ μέρη νὰ τὸ ἀποκόψῃ ὅμως ἔδωσεν τὰ ὀχτὼ τῆς νοικοκυρᾶς | τοῦ ἀμπελίου κιερα-Φιλίππας καὶ τὰ ἔλαβεν παρρησίᾳ μας καὶ μαρτύρων ὑπὸ χειρὸς τοῦ παντικατόρ(ου) μετρητά, μὲ | τοῦτο νὰ βάνη ἔνα παράβγαλμα ποὺ τοῦ ἀγίζει ἀπ’τὸν κοινὸ δρόμο ἐὰν εἶναι βολετὸ νὰ τὸ βγάνη ὡς ἐπόμενε | ἀπ’τὸ καντούνι τοῦ Κολώνι ὡς τὸ καντούνι τῆς Φιλίππας καὶ ἵσως καὶ δὲν τὸ βγάλῃ νὰ τῆς δίνῃ τὰ δύο | γρόσα ποὺ ἐπόμεναν ἀπ’τὴν ἀποκοπὴ καὶ ἀν εὗρῃ δυσκολία νὰ τὸ βγάλῃ ἀπὲ πλησιατόρους νὰ εἶναι | εἰς κράτησιν νὰ τὸν διαφεντεύγῃ ἡ νοικοκυρά. Τέλος πάντων ὑπόσχιεται νὰ τὸ καλλιεργᾶ σ’ ὅλους τους | τοὺς χρειαζόμενους καμάτους σωστὰ καὶ ἐμπιστεμένα νὰ τὸ καταβολεύγῃ τὸν κάδε χρόνο νὰ τὸ μπιτάρῃ | ὅλως νὰ τὸ τραφοκοπᾶ διὰ νὰ εἶναι ἀπαντημένο χειμωκαλοκιαίρι νὰ φτιάσῃ καὶ τὴν ληνὸ καὶ νὰ | τὸ φέρῃ σὲ στάσιμο νὰ ἀρέσῃ καλῶν γιεωργῶν τόσον νὰ κάνου καὶ κληρονόμοιν του του καὶ πράζοντας ἔτζι νὰ | τὸ χου παντοτινὸ κληρονομικῶς καὶ τὸν καρπόν του ποὺ ξαπεστείλει ὁ Κύριος νὰ τὴν μοιράζουν ἵσια στὴν μέση | ἐβγάζοντας τὸ πέπτο νὰ τὸ παίρνῃ ἡ νοικοκυρὰ ὅλο τὸ Ιπέπτοι καὶ νὰ δίνῃ καὶ τὴν τάνσα ὅλη τοῦ ἀμπελίου | καὶ ἀνισώς μπαίνῃ γιεμικλίκι ὁ τόπος μας νὰ εἶναι κρατημένος ὁ παντικάτορας νὰ δίνῃ τοῦ τεταρτίουν του τὸ γιεμι | κλίκι ὅποὺ τοῦ μπαίνει δικιαίου τρόπου εἰσὲ χρονιές ποὺ εύρισκιεται μουσελίμης εἰς τὸν τόπο μας καὶ ὄντας | μαχτοὺ νὰ μὴν εἶναι κρατημένος νὰ τῆς δίνῃ τίπετις πάρεξ ὁ νοικοκύρης τοῦ κατακιαιροῦ ἀμπελίου νὰ τὸ | δίνῃ ίόμοῦ καὶ τὴν κάδεν του τάνσα, πλὴν νὰ εἶναι εἰς κράτηση νὰ μὴν μπορῇ νὰ τρυγήσῃ οὔτε νὰ | πατήσῃ δίχως δέλημα τῆς νοικοκυρᾶς καὶ τὸ κρασὶ τὸν μερδικόν της νὰ τῆς τὸ φέρνῃ ὁ παντικά | τορας στὴν Χώρα μας μὲ ἀγώγια ἐδικάν του, καὶ ὕστε ζῆ ἡ ἄνωθεν νοικοκυρὰ νὰ ἔχῃ κράτησιν νὰ τῆς βάνη καὶ ἔνα ἀρνάζι στὸν γυαλὸ καὶ νὰ τὸ φέρνῃ στὸ σπίτιν της καὶ ἀφοῦ ἀποβιώσῃ νὰ τελειώνῃ τούτη ἡ κράτηση | τοῦ ἀρναζιοῦ, νὰ τῆς φέρνῃ καὶ καλαδιάτικα σταφύλια τὸν χρόνο τέσσερα, πλὴν ταιριοῦσιν εἰς τοῦτο τὸν | διορισμὸν τὰ μέρη ὅτι ἀνισώς καὶ εἰς κάδεν καιρὸ ποὺ τὸ ἀμπέλι εἶχεν εἶσται καλοδουλεμένο [ἀρκιετὸ] | καὶ δὲν εἶχεν κάνου καλὰ τότες νὰ βάζου δύο γιεωργοὺς πραχτικοὺς πᾶσα μέρος ἔνα καὶ νὰ | δίνῃ τὸ τέταρτο τοῦ ἄνωθεν ἀμπελίου τοῦ παντικατόρου ἀπὸ ὅλη τὴν ποσότην του κατὰ | τὴν τάξιν τῶν παντοτινῶν. Εἰς τοῦτο ὅλο τὰ μέρη ταιριασμένα καὶ εὐχαριστημένα τὸ βεβαιώνου ἐπὶ μαρτύ | ρους διὰ νὰ μείνῃ στέρεο εἰς ὅλαν του τὰ μέρη καὶ περίστασες εἰς τὰ διαλαμβάνει. –φηλήπα δὴγατηρ κοσταντί γερακάρη στεργο και βεβεόνο το παρό και μιν ἔχοντας γραματα ἐγραφα εγο κωνσταντής | γερακάρης ο κίρης της δηα λόγουν της και μαρτηρο.

νικόλας σέργις στεργο και βεβεόνο ος ανοδεν και μην εχοντας γραματα
| γραφα δηα λογουν του εγό νικολετος νικολαράκης και μαρτηρο.

Παντελεος σουμμαρυπάς | Καντζελάρι(ος) Αξίας ιπο παρα | καλίας
ον μερίδον εγραφα.

85

*Μισιάρικο παντοτινό**1755, [...] Σεπτεμβρίου*

"Ετος Κυρίου 1755, Σεπτεμβρίου [...], S.N.

Εύρισκόμενη νὰ ἔχῃ ἡ κιερα-Μαρούσα συμβία μισὲρ Μανώλη Πολί-
τη ἀπὸ μέρος πατρός της ποτὲ Τζώρτζη | Μαρτζέλου ἔνα χωράφι στοῦ
Καστριώτη μέρος Σανγγρὶ σύμπλιο Σταμάτη Προφήτη σήμερον δελη-
ματικὴ | τὸ δίνει παντοτινὸ καὶ εἰς ὅνομα παντικίου τοῦ μαστρο-Παύ-
λου Ἀναπλιώτη ἀπὸ ἀπάνω Σανγγρὶ, ὁποῖος | Παῦλος ὑπόσχει νὰ τὸ
καλλιεργᾶ χειμωνικὸ ὄντας γνωρίζῃ πὼς κάνει 'πειδὴ εἶναι φτενὸ καὶ πα-
λεύοντας | εἶναι πρεπὸ νὰ μείνῃ νὰ ἀνεπεύγιεται μὰ νὰ τό 'χῃ ἀπαντημένο
τραφοκοπημένο ἀρκιετὸ καὶ τὸν | καρπὸ ποὺ ξαπεστείλει ὁ Κύριος εἰς
αὐτὸ νὰ μοιράζουν ἵσια στὴν μέση, ἐβγάζοντας τὸ πέπτο τοῦ [καρποῦ] |
τὸ ὁποῖο πέπτο ἥγου τὴν δεκατία ὄντας μαχτοὺ τὸ νησί μας νὰ παίρνῃ
τοῦ τεταρτίουν του τὴν δεκατία | ὁ παντικάτορας καὶ ὄντας μουσελί-
μης νὰ τὴν ἐπηγιαίνῃ ὁ κοπιαστὴς εἰς τὸν νουντοὺ τοῦ μουσελίμη, νὰν
| παίρνῃ δέλημα στὸ δέρος καὶ στὸ ἀλώνι καὶ τὸ μερδικὸ τῆς ἄνωθεν
νοικοκυρᾶς νὰ στέλλῃ νὰ τὴν | ἐπαίρνῃ ἀπ'τὸ ἀλώνι μὲ ἀγώγια ἐδικάν
της καὶ ἔστοντας νὰ παίρνῃ τὴν δεκατία τοῦ τεταρτίου χωρὶς νὰ | δίνῃ
καὶ τὴν κάθε τάνσα τοῦ τεταρτίουν του τῆς ὄμοιας νοικοκυρᾶς πρὸς ἔναν
ἄσπρο ἥγου ὄσον σύρουν | στὸ ἄσπρο 'πειδὴ ὅλο λέγει ἡ νοικοκυρὰ πὼς
ἡ ἀποκοπήν της εἶναι τέσσερα ἄσπρα καὶ νὰ τῆς δίνῃ τὸ | δίκιαιο κατὰ
Θεὸ σκαδῶς τανσάρου τ'ἄσπρο τόσο στὸ μαχτοὺ ὄσον στὸ γιεμικλίκι ὄσον
κάνου | καὶ ὡς διὰ παντίκι τοῦ ὄμοιου χωραφίου ἔδωσεν ὁ παντικάτορας
ὁ μαστρο-Παῦλος παρρησίᾳ ἐμοῦ τοῦ | γράφοντος καντζελλαρίου καὶ
μαρτύρω τῆς ἄνωθεν κιερα-[[Φλωρέντζας]] | Μαρούσας γρόσα τέσσερα,
ν(ούμερο) γ(ρόσια) 4, καδὼς | τὸ ἐπόκοψεν Ἀργυρὸς Ἀρβανίτης ἀπὲ
Σανγγρὶ ὅλο τὸ χωράφι σπόρκο γρόσια εἴκοσι ἀπ'τὸν | ὁποῖο ἀριδιμὸ
βγάζοντας τὸ πέπτο τῆς βασιλείας γρόσα τέσσερα, μείνου γ(ρόσια) δε-
κάξι ὁποὺ εἶναι τὸ | τετάρτι ὡς ἄνωθεν ἔδωσεν γρόσα τέσσερα. Λοιπὸ
τὸ ἄνωθεν χωράφι γροικᾶται παντοτινὸ παίδιω- | παιδιῶν τος καὶ ἵσως
εἰς κάθε κιαιρὸ δὲν εἶχεν εἶσται δουλεμένο ὄντας πρέπη καὶ εἶχεν σταδῆ
ἐνοχ | λησμένος τοῦ κατακιαροῦ παντικάτορας ἀδίκου τρόπου νὰ βάνου
γιεωργοὺς νὰ λαβαίνῃ τὸ τετάρτιν του | ὁ παντικάτορας ἀπὲ ὅλη τὴν

